

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 5 marca 2024 r.

D/PI.UH.8361.103.2023
ZPO

Krzysztof Zarbock
MULTUS-PINK
ul. Mickiewicza nr 105
64-920 Piła

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 i art. 189d ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 775 z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 56 ust. 1 pkt 11 i 12 w zw. z art. 57 pkt 4 oraz art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. *o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1658 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

przedsiębiorcy Krzysztofowi Zarbock MULTUS-PINK, ul. Mickiewicza 105, 64-920 Piła, NIP: 767-104-65-53, karę pieniężną w łącznej wysokości 1.500,00 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych 00/100), w tym kwotę 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100) z tytułu naruszenia przez przedsiębiorcę zakazu dystrybucji produktów w opakowaniach wprowadzanych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru - wynikającego z treści art. 41 ustawy oraz kwotę 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100), z tytułu nieprzekazania przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego i sprzedającego produkty w opakowaniach, informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych użytkownikom tych produktów, w zakresie:

- 1) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu odpadów opakowaniowych,
- 2) właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
- 3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach,

co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży, co stanowi naruszenie obowiązku wynikającego z treści art. 42 ustawy - w brzmieniu przepisu obowiązującym w okresie kontroli (aktualnie art. 42 ust. 1 ustawy).

Należność wynikającą z wymierzonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu,

Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej przeprowadzili w dniach od 18 do 25 września 2023 r., kontrolę w sklepie spożywczo-przemysłowym MULTUS-PINK, ul. Mickiewicza 105, 64-920 Piła, prowadzonym przez przedsiębiorcę: Krzysztofa Zarbock MULTUS-PINK, ul. Mickiewicza 105, 64-920 Piła, NIP: 767-104-65-53. Zgodnie z zakresem upoważnienia do przeprowadzenia kontroli z dnia 18 września 2023 r. nr syg. D/PI.UH.8361.103.2023, dokonano m.in. kontroli przestrzegania przez przedsiębiorcę przepisów art. 40a, art. 41 oraz art. 42 ustawy.

W toku kontroli inspektorzy ustalili, że przedsiębiorca prowadzi jednostkę handlu detalicznego i sprzedaje produkty w opakowaniach, tym samym zobowiązany jest do stosowania przepisów ustawy.

Zgodnie z treścią art. 54 ustawy do zadań Inspekcji Handlowej należy nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 40a, art. 41 oraz art. 42 ust. 1 ustawy.

W ramach czynności kontrolnych sprawdzono rzetelność obsługi konsumentów, weryfikując prawidłowość wyliczania i pobierania należności poprzez dokonanie zakupu kontrolnego. Podczas kontroli ustalono, że strona prowadzi sprzedaż detaliczną produktu o nazwie batonik Papita 33 g. Producentem niniejszego wyrobu jest

natomiast importerem:

Jak ustalono podmiot działający pod firmą

nie figurował w rejestrze podmiotów wprowadzających produkty w opakowaniach i gospodarujących odpadami, dostępnych pod adresem internetowym o którym mowa w art. 49 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o odpadach”. W myśl art. 49 ust. 6 ustawy o odpadach, *rejestr stanowi integralną część Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami* (rejestr BDO). Obowiązek wpisu do rejestru BDO przedsiębiorcy wprowadzającego produkty w opakowaniach wynika z art. 10 ust. 1 pkt 5 ustawy.

Dystrybucja produktów w opakowaniach wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru BDO stanowi naruszenie art. 41 ustawy. Strona, jako dystrybutor produktu w opakowaniu – wyżej wskazanego batonika Papita 33 g, którego importerem jest podmiot, niewpisany do rejestru, naruszyła zakaz ustanowiony na mocy art. 41 ustawy.

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 1 pkt 11 ustawy, *administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto wbrew przepisowi art. 41 prowadzi dystrybucję produktów w opakowaniach wprowadzanych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru, z wyjątkiem produktów w opakowaniach, które zostały wprowadzone do obrotu przez tego wprowadzającego przed dniem wykreślenia go z rejestru*. Wysokość kary pieniężnej w ww. przypadkach, stosownie do brzmienia art. 57 pkt 4 ustawy, wynosi od 500 zł do 20 000 zł.

W toku kontroli dokonano również sprawdzenia prawidłowości i rzetelności informacji przekazywanych konsumentom, weryfikując, czy zgodnie z art. 42 ustawy, przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach, przekazuje użytkownikom tych produktów informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- 1) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,
- 2) właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
- 3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach – co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży.

Aktualnie treść ww. przepisu uległa nieznacznym, doprecyzowującym zmianom redakcyjnym, jednakże nie wpływa to na zakres obowiązków strony istniejących w toku kontroli i podlegających ocenie w ramach postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie.

Ustalono, iż strona nie wywiązała się z obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 42 pkt 1-3 ustawy, albowiem nie uwidoczniała informacji tam wskazanych – co najmniej przez ich wywieszenie w miejscu sprzedaży.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto wbrew przepisowi art. 42 ust. 1 prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, sprzedaje produkty w opakowaniach, nie przekazując użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- a) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych,
  - b) właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
  - c) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach,
- co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży.

W myśl art. 57 pkt 4 ustawy kary pieniężne w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c i 11 – 12a wynoszą od 500 zł do 20 000 zł.

Z kolei stosownie do art. 58 ust. 2 ustawy, kary pieniężne za czyny, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c, 11 i 12 ustawy, wymierza w drodze decyzji właściwy wojewódzki inspektor inspekcji handlowej.

W związku z powyższym organ, pismem z dnia 5 lutego 2024 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Stronę pouczono ponadto, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego. Strona skorzystała z przysługującego jej uprawnienia. Pismem z dnia 12 lutego 2024 r. (data wpływu do organu 15 lutego 2024 r.) strona przedstawiła stanowisko w sprawie wszczętego postępowania administracyjnego oraz zwróciła się z wnioskiem o uchylenie postępowania, wskazując, iż stwierdzone naruszenia w trakcie kontroli nie były celowym działaniem przedsiębiorcy. Strona podniosła, w szczególności, że prowadzony przez nią sklep spożywczy

„jest miejscem, w którym sprzedaje się artykuły spożywcze a nie siedzibą i jednostką do uświadamiania klientów o gospodarce odpadami i wszelkiego rodzaju śmieciami.”

Odnosząc się do powyższego, należy podkreślić, że umieszczenie informacji, o których mowa w art. 42 ust. 1 ustawy, jest obligatoryjne dla wszystkich przedsiębiorców, których działalność gospodarcza hurtowa lub detaliczna obejmuje sprzedaż produktów w opakowaniach. Brak uwidocznienia przez przedsiębiorcę wymaganych prawem informacji w sposób oczywisty narusza prawo użytkownika, w szczególności konsumenta, do informacji i stanowi naruszenie ww. przepisu.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że *„organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:*

- 1. waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub*
- 2. za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.*

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu.

Skoro przedsiębiorca nie wykonał obowiązków określonych aż w dwóch różnych przepisach ustawy i to przepisów mających istotne znaczenie dla ochrony środowiska, to nie można uznać, że w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa jest znikoma. Podkreślić należy, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków zawartych w ustawie jest ograniczanie bądź wyeliminowanie ujemnych następstw działań człowieka na środowisko w sferze gospodarczej. Informacje o dostępnych systemach zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi, czy o znaczeniu oznaczeń stosowanych na opakowaniach – mają charakter praktyczny i edukacyjny. Konsumentom nie tylko uzyskują informację o tym, gdzie mogą oddać odpady, ale przede wszystkim uczą się segregowania odpadów i postępowania z nimi w odpowiedni sposób, tj. możliwie najmniej obciążający środowisko. Jednocześnie, przedsiębiorca oferując w sprzedaży produkt w opakowaniu, który został wprowadzony do obrotu przez podmiot niewidniejący w rejestrze BDO dopuścił się naruszenia zakazu określonego w ustawie. Zawinienie strony w tym przypadku polegało na niedochowaniu należytej staranności w weryfikacji importera wyrobu w wyżej wskazanym rejestrze. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli nie mogą być uznane za przesłankę do odstąpienia od wymierzenia sankcji, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa.

Również mająca miejsce w niniejszej sprawie okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w chwili kontroli.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 56 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, *„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcje administracyjną).”* Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej. Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła żadnej z powyższych okoliczności.

Z kolei zgodnie z art. 189f § 2 Kpa *w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:*

- 1) *usunięcie naruszenia prawa lub*
- 2) *powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.*

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: *„Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”).* Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że strona zaprzestała naruszania prawa w zakresie obowiązków informacyjnych w toku postępowania kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe

usunięcie skutków naruszenia prawa. Nie jest bowiem, w szczególności możliwe wsteczne przekazanie brakujących do czasu przeprowadzenia kontroli informacji. Oznacza to, że nie jest możliwym usunięcie skutków naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowych informacji tym konsumentom, którzy już np. opuścili sklep strony. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił wysokość kary pieniężnej, uwzględniając kryteria określone w art. 189d Kpa.

Oceniając wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności uwzględniając potrzebę ochrony interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia organ ustalił, że w należącym do strony sklepie prowadzono sprzedaż detaliczną produktów w opakowaniach. Przedsiębiorca zobowiązany był czynić zadość wymogom wynikającym z art. 41 i 42 ust. 1 ustawy, które określają jednoznacznie odpowiednio zakaz dystrybucji produktów w opakowaniach wprowadzanych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru oraz obowiązek przekazywania potencjalnym nabywcom produktów w opakowaniach wymaganej prawem informacji. Brak przestrzegania wyżej wskazanych regulacji istotnie wpływa na realizację celów ustawy.

Odnosząc się do czasu trwania naruszenia organ wskazuje, iż ustawa weszła w życie 1 stycznia 2014 r., a zatem strona miała dostateczny czas na zapoznanie się i zastosowanie obowiązujących przepisów ustawy.

Uwzględniając częstotliwość niedopełnienia w przeszłości obowiązku w następstwie, którego ma być nałożona kara oraz uprzednie ukaranie za to samo zachowanie, organ ustalił, że nie stwierdzono wcześniej naruszenia przez stronę przedmiotowych obowiązków. Analizując stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana administracyjna kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa organ stwierdził, że naruszenie przepisów było wynikiem nieusprawiedliwionego zaniedbania. Kontrolowany przedsiębiorca, działając na rynku jako podmiot profesjonalny, ma obowiązek znajomości i stosowania aktualnie obowiązujących przepisów prawa. Strona powinna była dołożyć należytej staranności, aby działalność gospodarcza była prowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Przy ustalaniu wymiaru kary uwzględniona została okoliczność podjęcia działań naprawczych przez przedsiębiorce.

W zakresie przesłanki warunków osobistych strony, na którą administracyjna kara pieniężna jest nakładana, organ wskazuje, iż strona poinformowana o obowiązującym stanie prawnym nie podniosła żadnej okoliczności w tym wymiarze.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zastosował środki w postaci wymierzenia kar pieniężnych w dolnych granicach ustawowej wysokości kary, odpowiednio do stopnia naruszenia obowiązków, skali prowadzonej działalności i stanu faktycznego sprawy, tj. 500,00 zł z tytułu naruszenia zakazu dystrybucji produktów w opakowaniach wprowadzanych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru oraz 1.000,00 zł z tytułu nieprzekazania przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego i sprzedającego produkty w opakowaniach, informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, użytkownikom tych produktów.

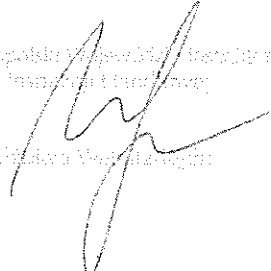
Zgodnie z treścią art. 58 ust. 4 ustawy, należność z tytułu kary pieniężnej, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić wymierzoną karę na konto bankowe Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podane w sentencji decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1706 z późn. zm.) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a;
3. BA.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Poznań, dnia 14.08.2024 r.

